

﴿٩﴾

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا جَعَلْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلًّا لَا تَعْتَذِرُونَ وَالَّذِينَ

તાવીલે ગદ્દેગે તુમસે, જબ તુમ લૌટોગે ઉન તક. કેહ દેના, “કિ બાત ન બનાઓ, હમ

نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ

તુમહારી એક ન માનેગે, કિ બેશક હમેં બતા દી હેં અલ્લાહને તુમહારી સારી ખબરેં.” ઓર બહોત જલ્દ તુમહારે અમલ

وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ

કો અલ્લાહ ઓર ઉસકા રસૂલ દેખ લેગા. ફિર લૌટાએ જાઓગે આલિમુલ ગૈબ વશહાદહકી તરફ, તો વોહ તુમકો બતા દેગા

بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٠﴾ سَيَحْلِفُونَ بِاللهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ

જો તુમહારે કરતૂત થે (૯૪) બહોત જલ્દ કસમ ખાએગે અલ્લાહકી તુમસે, જબ તુમ લૌટોગે

إِلَيْهِمْ لَتَعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجَسٌ وَ

ઉનકી જાનિબ, કિ ઉનસે ચશ્મપોશી કરો. તો હટે રહો ઉનસે. બેશક વોહ નાપાક હેં, ઓર

مَا أَوْهَمَهُمْ جَهَنَّمَ ۚ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩١﴾ يَحْلِفُونَ لَكُمْ

ઉનકા ઠિકાના જહન્નમ હે. સજા જો ઉન્હોને કમાઈકી (૯૫) તુમસે કસમ ખાએગે કિ

لَتَرْضُوا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ

તુમ લોગોંકો રાઝી કર લેં અપનેસે. તો અગર તુમ લોગ ઉનસે રાઝી હૂએ, ફિર ભી અલ્લાહ નહીં રાઝી હોતા

الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٩٢﴾ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ

નાફરમાન કૌમસે (૯૬) ગંવાર, બડે સખ્ત હેં કુફો નિફાકમેં, ઓર ઈસી લાઈક હેં

أَلَّا يَعْلَمُوا حَدُّوَمَا أُنْزِلَ اللهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

કિ ઉન્હેં પતા હી ન હો ઈન કવાનીનકા, જો ઉતારા અલ્લાહને અપને રસૂલ પર. ઓર અલ્લાહ દાના હે

حَكِيمٌ ﴿٩٣﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَ

હકીમ હે (૯૭) ઓર કુછ ગંવાર હેં, કિ જો કરાર દેતે હેં ઉસે જો ખર્ચ ખેરાત કરતે હેં, જુમાના, ઓર

يَتَرَبَّصُّ بِكُمُ الدَّوَابُّ عَلَيْهِمْ ذَايِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

તાકા કરતે હેં તુમ પર ગર્દિશોંકે આનેકો. ઉન્હીં પર તબાહીકી ગર્દિશ હે. ઓર અલ્લાહ સુનતા

عَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

જાનતા હે (૯૮) ઓર બા'ઝ દેહાંતી હેં કિ માનેં અલ્લાહકો ઓર પિછલે દિનકો,

وَيَتَّخِذْ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ ۖ

اور سمجھو جو کچھ خرچہ کرو، کہ اے اللہ کی قربت کے لیے اور رسول کی دعاؤں کا ملنا۔

الْأَنْهَا قُرْبَةً لَهُمْ سَيِّدٌ خَلَمَهُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ

”یہی نہ مانو کہ یہ اللہ کی قربت ہے۔“ بلکہ جو اللہ نے اپنی رحمت میں، بے شک اے اللہ

عَفْوٌ رَّحِيمٌ ۙ وَالسَّيِّفُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَ

گھڑسواروں کے لیے اور پہلے سے ہجرت کرنے والوں کے لیے

الْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ

انصار اور ان کے پیروں نے اللہ کی رضا سے، اللہ نے ان سے

وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

اور ان سے راضی ہوئے اور ان کے لیے جنتیں تیار کیں جن کے نیچے نہریں بہاؤں گی، جہاں وہ

فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۙ وَمِنَ حَوْلِكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ

جہاں وہ ہمیشہ رہیں گے۔ یہ بڑا کامیابی ہے۔ اور تمہارے گرد سے اعراب

مُنَافِقُونَ ۚ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدْيَنَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبَيْتِ لَا

منافیق ہیں۔ اور مدینہ کے لوگوں نے اپنے گھر پر لوٹ گئے۔

تَعْلَمُهُمْ تَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَعَدَ بِهِمْ مَّرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَىٰ

ان کو پہچانتے ہیں۔ ہم ان کو پہچانتے ہیں۔ ان کے لیے دو بار کامیابی ہوئی۔ پھر وہ واپس

عَذَابٍ عَظِيمٍ ۙ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا

بڑے عذاب کے لیے۔ اور دوسرے اپنے گناہوں کا اعتراف کیا، ان کے اعمال میں

صَالِحًا وَآخَرُ سَيِّئًا عَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

اور دوسرے اچھے کام کی، دوسری بُری کامیابی ہے کہ اے اللہ ان کو بخشنے کے لیے تیار ہو۔

عَفْوٌ رَّحِيمٌ ۙ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَ

بخش دے ان کے مال سے صدقہ، کہ اس سے ان کو پاک کر دے اور

تُزَكِّيَهُمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ

سوداگر کرو۔ اور ان کے لیے دعا کرو۔ بے شک تمہاری دعا ان کے لیے سکون ہے۔ اور اے اللہ

سَبِّعَ عَلَيْهِ ۝۱۰۶ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ

سُناتاً جانتا ہے (۱۰۳) کیا انہوں نے نہ جانا کہ بے شک اے اللہ، وہ کبूल فرماتا ہے توبہ کو

عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۱۰۷

اپنے بندوں کی، اور لے لیتا ہے صدقات کو، اور بے شک اے اللہ توبہ کبूल فرمانے والا اور بخشنے والا ہے (۱۰۴)

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ ۝

اور تم کی دعا کر دو کہ تم اچھے کام کرو، اور تمہارا رسول اور تمہارے ایمان والے

وَسَرُّدُونَ إِلَىٰ غِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ

اور پوشیدہ چیزوں کے بارے میں خبر دے گا، اور تمہارے غیب کے راز کو تم کو

تَعْمَلُونَ ۝۱۰۸ وَأَخْرُوجُوا مِنْ دُونِ الْأَمْثِلِ مَا يُعَذِّبُهُمْ وَإِنَّمَا

تم کرتے ہو (۱۰۵) اور ان کے لیے عذاب کے لیے اور ان کے لیے عذاب کے لیے

يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۱۰۹ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا أَسْجِدًا

توبہ کرے۔ اور اے اللہ، دانائے کمال ہے (۱۰۶) اور انہوں نے بنا کر

ضَرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالرَّصَادِ السِّنِّ حَارِبَ

ضرر اور کفر اور تفریق کے لیے اور ایمان والوں کے درمیان میں

اللَّهُ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَ

اللہ اور اس کے رسول سے پہلے۔ اور انہیں قسم ہے کہ اگر ہم چاہیں تو

اللَّهُ يَشْهَدُ لَهُمْ لَكُنْ بُونَ ۝۱۱۰ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَتَسْجِدَ أَسَسَ

اللہ گواہ ہے کہ اس میں ہمیشہ رہے گا (۱۰۷) اس مسجد میں کبھی نہ رہے گا۔ اور وہ مسجد جس کی

عَلَىٰ التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ

پر تقویٰ کے لیے پہلے سے (۱۰۸) اور وہ مسجد جس کی

يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ۝۱۱۱ أَمِنْ أَسَسَ

پسند کرتے ہیں کہ وہ پاک ہو جائیں اور اللہ پاک پسند کرتے ہیں (۱۰۹) تو تمہارا

بُنْيَانُهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمِنْ أَسَسَ

تمہاری بنیاد اللہ کی تقویٰ اور رضوان سے (۱۱۰) اور تمہاری

بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا حُرفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ

अपनी गढेके इट पडनेवाले करारे पर ? युनाच्चे इट पडा उसको ले कर जहन्नमकी आगमें. और अल्लाह

لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا

राह नहीं देता अंधेर मथानेवाली कौमको (१०८) हमेशा अपनी ता'मीर जो उन्होंने बनाई थी कांटा

رَبِيَّةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

हो गई उनके दिलोंका. मगर यह कि टुकड़े टुकड़े हो जायें उनके दिल, और अल्लाह ईल्मो छिक्मतवाला है (११०)

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ

बेशक अल्लाहने खरीद लिया मुसल्मानोंसे उनकी जानो मालको, इस कीमत पर कि

لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ

उनके लिये जन्नत है. जंग करते हैं अल्लाहकी राहमें, तो मरते हैं और मारे जाते हैं...

وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَهُنَّ أَوْفَى

इस पर वा'दअे हक्का हो युक्का, तौरेत व इन्जिल और कुरआनमें. और जिसने पूरा कर दिया

بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بَبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَ

अपना अल्लाहसे अहद, तो खुशी करो अपनी बिकरीसे, जो तुमने उससेकी. और

ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝ ۝ التَّائِبُونَ الْعِبَادُونَ الْحَمِدُ وَنَ

यही बड़ी कामयाबी है (१११) तौबा करनेवाले पुजारी, हम्द करनेवाले

السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ

रोआदार, रुकूअ सजदावाले, नेकीके मुअल्लिग, और

التَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ

बदीसे रोकनेवाले, और अल्लाहके हुक्मकी निगेडबानी रभनेवाले. और खुशखबरी दे दो

الْمُؤْمِنِينَ ۝ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا

मुसल्मानोंको (११२) कि नहीं है काम नबीका, और ईमान लानेवालोंका, कि हुआअे मग्फिरत करें

لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ

गैर मुस्लिमोंके लिये, गो वोह कराबतदार हों, बा'द इसके कि उनको अहिर हो गया, कि वोह लोग

أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ

જહન્નમવાલે હેં (૧૧૩) ઓર ન થી દુઆએ મઝિરત ઇબ્રાહીમકી અપને બાબાકે લિયે, મગર

مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ

એક વા'દેકી બિના પર, જો ખાસ તોરસે ઉસને કિયા થા. ફિર જબ ઉન્હેં આહિર હો ગયા કિ વોહ અલ્લાહકા દુશ્મન હી રહ્ય, તો હટ ગયે ઉસસે.

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ۝ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ

બેશક ઇબ્રાહીમ બડી આહેં ભરનેવાલે બુદ્દબાર હેં (૧૧૪) ઓર અલ્લાહ નહીં ગુમરાહી લાતા કિસી કૌમકી જબકિ હિદાયત દે દી

هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

ઉન્હેં, યહાં તક કિ સાફ બતા દે ઉન્હેં, જિસસે વોહ બચતે રહેં. બેશક અલ્લાહ સબ કુછ જાનનેવાલા હે. (૧૧૫)

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ

બેશક સિર્ફ અલ્લાહકી હે મસ્લિકત આસ્માનોં ઓર ઝમીનકી. વોહી જિલાતા ઓર વોહી મારતા હે. ઓર

مَنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ قَوْلٍ وَلَا نَصِيرٍ ۝ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى

અલ્લાહકો છોડ કર, યાવર વ મદદગાર બનાએ જાનેવાલે કુછ નહીં હેં (૧૧૬) બેશક તવજજોહ ફરમાઈ અલ્લાહને

النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ

નબી પર, ઓર મુહાજિરીન વ અન્સાર પર, જિન્હોંને સાથ દિયા ઉનકા તંગીકે વક્ત,

مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّ

બા વુજૂદ યહ કિ કરીબ થા કિ ઉનકે બા'ઝકે દિલ કજ હો જાએ, ફિર તોબા કબૂલ ફરમાલી ઉનકી. બેશક

بِهِمْ رَوْفٌ رَّحِيمٌ ۝ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا

વોહ ઉન પર રાફત વ રહમતવાલા હે (૧૧૭) ઓર ઈન તીન નફરકી ભી તોબા કબૂલ કી જો પિછડ ગએ થે. યહાં તક કિ જબ

ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ

તંગ હો ગઈ ઉન પર ઝમીન અપની વુસ્તતકે બાવજૂદ, ઓર તંગ હો ગઈ ઉન પર અપની જાન,

وَوَطَّوْا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا

ઓર બયાલ જમ ગયા કિ કોઈ પનાહ અલ્લાહસે નહીં, સિવા ઉસીકે. તો ફિર કરમ ફરમાયા ઉન પર, કિ તોબા કર ડાલેં.

إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ

બેશક અલ્લાહ તોબા કબૂલ ફરમાનેવાલા બખ્શનેવાલા હે (૧૧૮) એ વોહ જો ઇમાન લા ચુકે ! ડરો અલ્લાહકો

وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۱﴾ مَا كَانَتْ لِأَهْلِ السَّبِيلِ مِن

और छो ज़ाओ सख्योंके साथ (११८) महीनेवाले और आसपासके

حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا

देहातवालेको दुरुस्त नहीं, कि पीछे बैठे रह जाओ रसूलुल्लाहसे, और न

يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۚ ذَٰلِكُمْ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ

यह कि अपनी ज़ानको ज़यादा चाहें, उनकी ज़ानसे. क्योंकि न पछोंयेगी उन्हें प्यास,

وَلَا نَصَبٌ وَلَا فُحْمَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطُؤُنَ مَوْطِئًا

न थकावट, न ભૂક, અલ્લાહकी राहमें, और नहीं कदम रખते किसी जगह जो कुंफ़ारको

يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نِيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم بِهِ

जैज़में ले आओ, और नहीं पड़यानते किसी दुश्मनको कुछ, मगर लिख ली जाती है उनकी उसकी

عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغْنِي عَنْهُمُ أَجْرُ الْحَسَنِينَ ﴿۱۲﴾ وَلَا يَنْفِقُونَ

वजहसे नेकी बेशक अल्लाह नहीं ज़ाओअ करता ठप्प्लासवालोंके अज़को (१२०) और नहीं भर्ख करते

نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُم

कमो बेश, और नहीं ते करते वादी, मगर लिख ली जाती है उनकी

لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ

नेकी, ताकि ठप्पाम दे अल्लाह उससे बेहतर, जो वोह करते थे (१२१) और अच्छीनी बात है, कि सब मुसल्मान

لِيَنْفَرُوا كَاقْفَةٍ ۚ فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا

निकल पड़ें. तो क्यूं नहीं निकलते उनके हर कभीलेसे कुछ लोग, जो दीनी ફिक्ह हासिल करें,

فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ ﴿۱۴﴾

और ताकि अपनी क़ौममें भौंके भुदा पैदा करें जब लौटें उनकी तरफ, कि वोह लोग डरने लगें (१२२)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا

ओ वोह जो ठप्पान लाओ ! ज़िहाद करो उनसे जो तुमसे करीब कुंफ़ार हैं, और वोह तुममें

فِيكُمْ غُلَظَةٌ ۚ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ السَّادِقِينَ ﴿۱۵﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ

सम्ती मडसूस करें और ज़ान रખो कि अल्लाह भौंके भुदा रખनेवालोंके साथ है (१२३) और जब उतारी गई

سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ

કોઈ સૂરત, તો ઉનમેં સે કોઈ બોલતા હે “કિ તુમમેં સે કોન હે જિસકા ઈમાન ઉસને બઢા દિયા ?” તો જો

أَمَّنُوا فزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي

ઈમાનવાલે હે, ઉનકા ઈમાન તો બઢા હી દિયા ઓર વોહ ખુશ હે (૧૨૪) ઓર જિનકે

قُلُوبُهُمْ مَّرَضٌ فزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ

દિલમેં બીમારી હે, તો બઢ ગઈ ઉનકી નાપાકી પર નાપાકી. ઓર વોહ મરે

كُفْرًا ۝ وَلَا يَدْرُونَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ

કાફિર (૧૨૫) કયા નહીં દેખતે કિ વોહ કિત્નેમેં ડાલે જાતે હેં હર સાલ, એક બાર યા

مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ۝ وَإِذَا مَا أَنزَلَتْ

દોબાર, ફિર ભી તોબા નહીં કરતે. ઓર ન વોહ નસીહત હાસિલ કરે (૧૨૬) ઓર જબ ઉતારી ગઈ કોઈ

سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِّنْ أَحَدٍ ثُمَّ

સૂરત, તો ઉનકે એકને દૂસરેકો દેખા, “કિ કયા કોઈ દેખ રહ્યા હે,” ફિર

انصرفوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝ لَقَدْ

પલટ ગએ. અલ્લાહ ઉનકે દિલ કો ઉલ્ટા પુલ્ટા રખે, કયૂંકિ યહ કોમ ફિકહ નહીં રખતી (૧૨૭) અલબત્તા બેશક

جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ

આ ગયા તુમમેં રસૂલ તુમમેંસે, દુશ્વાર હે ઉન પર જો રંજમેં ડાલે તુમકો, હરીસ તુમ્હારી

عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ۝ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ

બુલન્દીકે, મુસલ્માનોં પર બેઈન્તિહા કરમ ફરમાનેવાલે મહરબાન (૧૨૮) ફિર અગર વોહ મુંહ ફેરે, તો ઉનકો સુના દો, કિ કાફી હે મુઝકો

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

અલ્લાહ.. નહીં હે કોઈ મા'બૂદ સિવા ઉસકે. ઉસી પર મેંને ભરોસા કિયા, ઓર વોહ અર્શ અઝીમકા પરવરદિગાર હે. (૧૨૯)

سُورَةُ يُونُسَ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

સૂરએ યૂનુસ મકકયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૧૦૯ રુકૂઅ ૧૧

الرَّحْمَتِكَ أَيْتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ۝ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا

અલિફ-લામ-રા.. યહ હિકમતસે ભરી કિતાબકી આયતેં હેં (૧) કયા લોગોંકો અચંબા હે ? કિ વહી ભેજ હમને

إِلَى رَجُلٍ مِّنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ

એક ઉનકે મદકો, કિ ડરા દો લોગોંકો, ઓર ખુશખબરી દો જો ઈમાન લાએ, કિ ઉનકો

قَدَّمَ صَدَقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا السَّحِرُ

સચ્ચા પાયા હે ઉનકે પરવરદિગારકે યહાં.... કાફિર બોલે, કિ યહ તો ખુલે જાદૂગર

مُبِينٌ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي

હે (૨) બેશક તુમહારા પરવરદિગાર અલ્લાહ હે, જિસને પેદા ફરમાયા આસ્માનોં ઓર ઝમીનકો

سِتَّةَ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُدِيرُ الْأُمُورَ مِمَّنْ شَفِيعٌ

છે દિનમેં, ફિર બરાબર ઠીક કર દિયા. અર્શ પર તદબીર ફરમાતા હે હર અમ્મકી. કોઈ શફાઅત કરનેવાલા નહીં,

إِلَّا مِمَّنْ بَعْدَ إِذْنِهِ ذِكُّكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

મગર જિસકો ઉસકી ઈજાઝત હે. યહ હે અલ્લાહ તુમહારા પરવરદિગાર, તો ઉસકો પૂજો. કયા નસીહત કબૂલ નહીં કરતે? (૩)

إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ

ઉઢીકી તરફ તુમ સબકા લોટના હે. અલ્લાહકા વા'દા હકકા હે. બેશક વોહી પેદા ફરમાનેકી ઈબ્તિદા ફરમાતા હે, ફિર

يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ

દોબારા ભી કરતા હે, તાકિ ઈઆમ દે જો ઈમાન લા ચુકે ઓર નેક કામ કિયે ઈ-સાફસે.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا

ઓર જો કાફિર હેં ઉનકે લિયે ગર્મ પાનીકા મશરૂબ, ઓર દુખ દેનેવાલા અઝાબ હે. સઝા હે

كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ

જો વોહ કુફ કરતે થે (૪) વોહ અલ્લાહ જિસને બનાયા સૂરજકો રોશન, ઓર ચાંદકો

نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا

ચમકદાર ઓર મુકરર ફરમા દિયા ઉનકી મન્ઝિલેં, તાકિ જાનતે રહો બરસોંકા શુમાર ઓર હિસાબ. નહીં

خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝

પેદા ફરમાયા અલ્લાહને ઉનકો મગર ઠીક. તફસીલ ફરમાતા હે આયતોંકી ઉનકે લિયે જો ઈલ્મસે કામલેં (૫)

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ

બેશક રાત ઓર દિનકે ઉલટ ફેરમેં, ઓર જો કુછ પેદા ફરમા દિયા અલ્લાહને આસ્માનોં

طه
يونس

وَالْأَرْضِ لَا يَأْتِي لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

اور زمين میں، نیشانیوں میں سے ان کے لیے جو ان کے لیے (۱۶) بے شک جو نہ اُمتیہ ہیں

لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ

ہماری ملاقات سے، اور خوش ہیں دنیاوی زندگی سے، اور اسی پر مطمئن ہیں، اور جو

عَنِ ابْنَتَا عَقْلُونَ ﴿١٧﴾ أُولَٰئِكَ مَا لَهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٨﴾

ہماری آیتوں سے گاہک ہیں (۱۷) ان کا ٹیکنا جہنم ہے، سزا ان کے کرتوت کی (۱۸)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ

بے شک جو ایمان لائے اور نیکیاں کی، راہ دے گا ان کے ان کا پروردگار ان کے ایمان کی وجہ سے۔

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٩﴾ دَعَوْهُمْ فِيهَا

بہرے گی ان کے نیچے نہریں، نعمت کی جنت میں (۱۹) ان کا کہنا ہے جنت میں

سُبْحَنَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ

”سبحانک اللہم“، اور ان کی تہنیت ہے اس میں ”سلام“۔ اور آخری کہنا ہے ان کی، کہ ”الحمد

لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لِنَأْتِيَ لَنَاسٍ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَ لَمْ

بے شک اللہ کے عالموں کے (۲۰) اور اگر چاہے اللہ لوگوں کے لیے تباہی کو، جس قدر جلدی وہ تباہ کرتے

بِالْخَيْرِ لَقَضَىٰ إِلَيْهِمْ أَجَلَهُمْ فَتَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ

بے شک (بہتر) تو پوری کر دی جاتی ان کی مدت۔ تو ہم چھوڑ دیتے ہیں، ان کے جو اُمتیہ نہیں رہتے ہمارے میلنے کی،

فِي طُعْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٢١﴾ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَا

کہ اپنی سرکشی میں ڈھونڈتے رہے (۲۱) اور جب پہنچا درد کو، تو پکارنے لگا ہم کو

لِحَبِيبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَانُ لَمْ

بہتر، یا بیٹے، یا بڑے۔ پھر جب ہم نے دور کر دیا اس کا درد، یہ کہہ دیا، گویا

يَدُّ عَنَّا إِلَىٰ ضُرِّ مَسَّهُ كَذَلِكَ نُزِيلُ لِلْمُتَسْرِفِينَ مَا كَانُوا

ہم سے پھار لیا تھا اس درد میں، جو اسے پہنچا تھا۔ اسی طرح لگا دیا گیا کائنات شیکوں کو، جو وہ

يَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَ

کرتے تھے۔ (۲۲) اور بے شک تباہ کر دیا ہم نے لوگوں کو تو ہم سے پہلے، جب انہوں نے انہیں مٹا دیا۔ اور

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي

આએ ઉનકે પાસ ઉનકે રસૂલ દલીલોંકો લે કર, ઔર વોહ નહીં માનતે થે. યું હી સજા હમ દેતે હૈં

الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۱۳ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ

મુજરિમ કૌમકો (૧૩) ફિર બના દિયા હમને તુમકો જાનશીન ઝમીનમેં ઉન

بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ۱۴ وَإِذْ أَتَىٰ عَلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا

કે બા'દ, તાકિ નઝરકે સામને કર દેં કિ કિસ તરહ કામ કરતે હો (૧૪) ઔર જબ તિલાવતકી જાતી હૈં ઉન પર હમારી આયતેં

بَيِّنَاتٍ ۚ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّا عَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا

સાફ ખુલી, તો બોલે જો નહીં રખતે ઉમ્મીદ હમારે મિલનેકી, “કિ દૂસરા કુરઆન લાઓ, યા ઉસકો

أَوْ يَدَّلُ ۖ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي ۚ

બદલ ડાલો.” જવાબ દે દો “કિ યહ મેરા કામ નહીં, કિ ઇસકો બદલ દૂં અપની તરફસે.”

إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ

“મેં નહીં કેહતા સુનતા મગર જો વહી ભેજી ગઈ મેરી તરફ.” બેશક મેં ડરતા હૂં અગર મેં ગુનાહ કરતા અપને પરવરદિગારકા, બડે

يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۵ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ

દિનકે અજાબકો (૧૫) સમજાઓ, કિ “અગર અલ્લાહ યાહતા તો મેં ન ઉસકી તિલાવત કરતા તુમ પર, ઔર ન વોહ તુમ્હે ઉસે બતાતા.”

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فِيكُمْ عُمَرًا مِّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۱۶ فَمَنْ أَظْلَمُ

“મેં તો રહ ચુકા હૂં તુમમેં એક ઉમ્મર ઉસસે પહલે, તો કયા અકલ નહીં રખતે (૧૬)” પસ ઇસસે જ્યાદા

مِّنْ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ ۚ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ

અલિમ કૌન હે, જિસને બોહતાન બાંધા અલ્લાહ પર જૂટ, યા જુટલાયા ઉસકી આયતોંકો. બેશક નાકામ હૈં

الْجَرْمُونَ ۱۷ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا

મુજરિમ લોગ (૧૭) ઔર પૂજતે હૈં અલ્લાહકો છોડ કર બનાએ હુએકો, જો ન ઉનકા બિગાડ સકે ઔર ન

يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ ۚ قُلْ أَنتُمُ

બના સકે. ઔર કેહતે હૈં “કિ યહ સબ હમારે દુન્યાકે સિફારિશી હૈં અલ્લાહકે યહાં.” રદ કર દો “કિ કયા અલ્લાહકો એસી

اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ

બાત બતાતે હો, જિસકા કોઈ પતા નહીં આસ્માનોંમેં ઔર ન ઝમીનમેં.” વોહ પાક વ બાલા હે,

عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا

ઉનકે શિક્ષે (૧૮) ઓર પહલેકે લોગ ન થે મગર એક ઉમ્મત, ફિર ઇમ્તિલાફ કરને લગે.

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝

ઓર અગર એક બાત તુમ્હારે પરવરદિગારકી પહલેસેતે નહોતી, તો ઝરૂર ફેસલા કર દિયા જાતા ઉનકા જિસ જિસ થીઝમેં ઇમ્તિલાફ કરતે (૧૯)

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ

ઓર છડતે હેં “કિ કયું ન ઉતારી ગઈ ઈન પર પરવરદિગારકી તરફસે અજાબી નિશાની.” તો જવાબમેં કેહ દો “કિ અલ ગૈબ ઇન્દલ્લાહ,

فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝ وَإِذَا آذَقْنَا النَّاسَ

તુમ અજાબકા ઇન્તિઝાર કરતે રહો, મેં ભી તુમ્હારી તબાહીકા મુન્તઝિર હૂં” (૨૦) ઓર જબ મઝા દે દિયા લોગોંકો

رَحْمَةً مِّنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَّسَّتْهُمْ إِذَا الْهَمُّ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلْ

રહમતકા, બા’દ કિસી ઝહમતકે જો ઉન્હેં પહોંચી, ઉસી વકત ઉનકા દાંવ હોતા હે હમારી આયતોંસે. કેહ દો

اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِن رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَكُرُّونَ ۝ هُوَ الَّذِي

કિ અલ્લાહ મક્કી ખબર જલ્દ લેનેવાલા હે. બેશક હમારે કાસિદ લિખતે જાતે હેં જો ફરેબ કરતે હો (૨૧) વોહી હે જો

يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلِكِ وَجَرِينَ

સૈર કરાતા હે તુમ લોગોંકો ખુશકી ઓર તરીમેં. ચુનાચે જબ તુમ કિશ્તીમેં થે, ઓર વોહ ચલેં

بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهُمْ رَائِيَةٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمْ

ઉન્હેં લે કર અચ્છી હવાસે, ઓર વોહ સબ ઉસસે ખુશ હૂએ થે, કિ આ ગઈ ઉનકે પાસ તેઝ આંધી, ઓર આઈ ઉનકે પાસ

السَّوْبَجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ

તૂફાની લહર હર તરફસે, ઓર વોહ સમઝે કિ અબ ડિબોએ ગએ, તો પુકારા સબને અલ્લાહકો

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَجَبْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ

ખાલિસ દીનદાર હો કર... “કિ અગર તૂને બચા લિયા હમકો ઉસસે, તો હમ ઝરૂર

الشَّاكِرِينَ ۝ فَلَمَّا أَتَجَّهُمُ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ

શુકયુઝાર હોંગે” (૨૨) ફિર જબ અલ્લાહને બચા લિયા ઉનકો, તો ઈસ વકત વોહ તુલ ગએ મુલકમેં નાહક

الْحَقِّ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ

પર. એ લોગો ! તુમ્હારી ઝિયાદતી ખુદ તુમ્હી પર વબાલ હે. દુન્યાવી ઝિન્દગીકા

الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾ إِنَّمَا

રહન સહન હે, ફિર હમારી તરફ તુમહારા લોટના હે, તો હમ બતાએંગે તુમહે જો ક્રિયા કરતે થે (૨૩)

مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ

દુન્યાવી જિન્દગીકી મિઠાવ એસી હી હે, જેસે પાની, જિસકો ઉતારા હમને આસ્માનસે, ફિર ગુન્જાન પૈદા હૂઈ ઉસસે

نَبَاتِ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ

ઝમીનકી સબ્જિયાં, જિસકો ઇન્સાન ખાતા હે ઓર ચોપાએ. યહાં તક કિ જબ લે લિયા

الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ عَلَيْهَا

ઝમીનને અપની આરાઈશકો ઓર સજ ગઈ, ઓર વહાં વાલે સમજ બેઠે, કિ વોહ કાબૂ પા ગએ ઉસ પર,

أَنَّهُمْ أَهْلُهَا لَيَلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا ۖ أَكَانَ لَّهُمْ تَعْنٌ بِالْأَسْفٰٓسِ

કિ આયા ઉસકે પાસ હમારા અઝાબ રાત યા દિનકો, તો કર દિયા હમને ઉસકો જલ્દી કટી, ગોયા કલ હી ન થી.

كَذٰلِكَ نَقُصِّلُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۲۴﴾ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلٰى

ઇસ તરહ હમ તફસીલ ફરમાતે હેં આયતોંકી, સોચનેવાલોંકે લિયે (૨૪) ઓર અલ્લાહ બુલાતા હે

دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ اِلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيْمٍ ﴿۲۵﴾ لِلَّذِيْنَ

સલામતીકે ઘરકી તરફ. ઓર દેતા હે જિસે ચાહે સીધી રાહ (૨૫) ઉનકે લિયે જિન્હોંને

اَحْسَنُوْا الْحُسْنٰى وَزِيَادَةٌ ۚ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوْهُهُمْ قُرْءٌ وَلَا ذُلٌّ

ભલાઈકી હે ભલાઈ હે, ઓર જ્યાદા ભી. ઓર ન ચહેગી ઉનકે ચેહરોં પર સિયાહી, ઓર ન રુસ્વાઈ,

اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۶﴾ وَالَّذِيْنَ كَسَبُوْا

વોહ જન્નતવાલે હેં. ઉસમેં હમેશા રહનેવાલે (૨૬) ઓર જિન્હોંને કમાયા

السَّيِّاٰتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍۢ بِمِثْلِهَا ۖ وَتَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ ۚ مَا لَهُمْ مِّنَ اللّٰهِ

ગુનાહોંકો, તો હર ગુનાહકી સજા ઉસીકે એસા હે. ઓર ઉન પર રુસ્વાઈ ચહેગી. ઉનકા કોઈ નહીં હે અલ્લાહ

مِّنْ عَاصِمٍ ۚ كَانَمَا اُغْشِيَتْ وُجُوْهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ الْبَيْلِ مُظْلِمًا

સે બચાનેવાલા. ગોયા લગા દી ગઈ ઉનકે ચેહરોં પર તેહ પર તેહ અંધેરી રાતે.

اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ النَّارِ ۖ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ﴿۲۷﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا

વોહ હેં જહન્નમવાલે. ઉસમેં હમેશા રહનેવાલે (૨૭) જિસ દિન હશર ફરમાએંગે હમ ઇન સબકા,

ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَائُمْ فَزَيَّلْنَا

ફિર હુકમ દેંગે જિન્હોને હમારા શરીક બનાયા था, कि अपनी जगह रछो तुम और तुम्हारे बनाये शरीक, फिर झूट डाल

بَيْنَهُمْ وَقَالَ شُرَكَائُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِلَّا نَا تَعْبُدُونَ ۝۲۸ فَكَفَى بِاللَّهِ

દી હમને ઉનમેં, और बोले उनके साप्ता शरीक, कि तुम हमको तो पूजते न थे (२८) अल्लाह काई

شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ۝۲۹ هُنَالِكَ

ગવાહ હે હમારે તુમ્હારે દરમિયાન, कि हम तुम्हारी पूजासे बेबबर थे (२८) वहां

تَبَلَّوْا كُلُّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ وَ

જાંચ કર લેગી હર જાન જો વોહ કર ચુકી હે, और ફेर दिये गये अल्लाहकी तरफ, उनका मौला હક, और

صَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝۳۰ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ

ગુમ હો ગએ ઉનસે જિનકો ગઢા કરતે થે (૩૦) पूछो “कि कौन रोजी देता है तुमको आसमानसे

وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ

और जमीनसे ? या कौन मालिक है कानों और आंभोंका ? और कौन निकालता है जानदारको

مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ

બેજાનસે, और बेजानकी जानदारसे ? और कौन तदबीर ફરમાતા હે કામકી ?”

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝۳۱ قَدْ لَكُمْ اللَّهُ رُكُومُ الْحَيِّ

તો જવાબ દેંગે कि “अल्लाह”. फिर डांटो कि “क्यूं नहीं डरते” (३१) यह હે અલ્લાહ તુમ્હારા પરવરદિગાર હક.

فَمَا ذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ۝۳۲ كَذَلِكَ حَقَّتْ

ફિર હકકે બા'દ ક્યા હે ? મગર ગુમરાહી. તો કિધર ફિર રહે હો ? (૩૨) ઈસી તરહ કલિમતુલ હક હે

كَلِمَتِ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۳۳ قُلْ هَلْ

તુમ્હારે પરવરદિગારકા ઉન પર, જો નાફરમાન હો ચુકે, कि न मानेंगे (३३) पूछो कि क्या

مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۚ قُلِ اللَّهُ يَبْدُو

તુમ્હારે ગઢે શરીકોમેં કોઈ હે, જો પહલે ભી પેદા કરે और फिर दोबारा भी ? ખુદ બતા દો कि अल्लाह पहले भी पैदा करता

الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ۝۳۴ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ

હે, फिर दोबारा भी, तो कहां ओंधे छोते हो ? (३४) पूछो कि “क्या तुम्हारे इन्हीं शरीकमें कौई હે

مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلُوبُ اللَّهِ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي

જો હકકી રાહ દિખાએ ?” બતા દો કે “અલ્લાહ રાહે હક દેતા હે.” તો જો રહનુમા એ હક હો,

إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدَىٰ فَمَا

વોહ જ્યાદા મુસ્તહિક હે કે ઉસકી પેરવી કી જાએ, યા વોહ જો રાહ નહીં પાતા બગેર ઉસકે કે કોઈ રાહ દે દે ? તો તુમ્હે

لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝ وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ

ક્યા હો ગયા ?... કેસા ફેસલા કરતે હો ? (૩૫) ઓર નહીં ચલતે ઉનકે અકબર, મગર ગુમાન પર. બેશક ગુમાન

لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۚ وَمَا كَانَ

નહીં કામ આતા કુછ હક બતાનેમેં. બેશક અલ્લાહ દાના હે જો વોહ કરતે હે (૩૬) ઓર નહીં હે

هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ

યહ કુરઆન, અલ્લાહકો છોડ કર ગઢા હુવા, લેકિન તસ્દીક ઉસકી

الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ

જો ઉસકે આગે હે, ઓર તફસીલ નવિશતા કુદરતકી, કોઈ ભી શક નહીં ઉસમેં, કે સારે જહાનકે પરવરદિગાર

الْعَالَمِينَ ۚ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا

કી તરફસે હે (૩૭) ક્યા બોલી બોલતે હેં કે “ઉસકો દિલસે ગઢ લિયા હે.” તુમ મુંહ તોડ દો, કે “બના લાઓ ઉસકી તરહ અક સૂરત

مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ بَلْ كَذَّبُوا

ઓર બુલા લો જિસકો પા સકો, અપને અલ્લાહકો છોડ કર બનાએ હુઓંકો, અગર સચ્ચે હો” (૩૮) બલકિ જુટલા દિયા ઉસે

بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ

જો ઉનકે ઈલાત એ ઈલ્મસે બાહર હે, ઓર અભી તક નહીં આયા ઉન તક ઉસકા નતીજા. ઈસી તરહ જુટલા દિયા થા ઉનકે

مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۚ وَمِنْهُمْ مَن

પહલોંને, તો દેખ લો કે કેસા અ-જામ હુવા ઝાલિમોંકા (૩૯) ઓર ઉનમેંસે બા’ઝ

يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَن لَا يُؤْمِنُ بِهِ ۚ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ۚ

ઉસે માનતે હેં ઓર બા’ઝ નહીં માનતે. ઓર તુમ્હારા પરવરદિગાર ખુબ જાનતા હે ફસાદિયોંકો (૪૦)

وَأَنَّ كَذِبُكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِنَّا

ઓર અગર ઉન્હોંને તુમકો જુટલાયા હે, તો કેહ દો, કે “મેરે લિયે મેરા અમલ હે, ઓર તુમ્હારે લિયે તુમ્હારા અમલ. તુમબે વાસ્તા હો જો

أَعْمَلْ وَأَنَا يَرَىٰ ۖ فَمَا تَعْمَلُونَ ﴿۴۱﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ

હમારા અમલ છે और मैं बेज़ार हूँ जो तुम्हारे करतूत हैं” (४१) और उनमें भा’ज, કાન તુમ્હારી જાનિબ લગા કર રહ જાતે છે.

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿۴۲﴾ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ

તો કયા તુમ ન સુનનેવાલેકો સુના દોગે ? ગો વોહ અકલ ન રખે (૪૨) और उनमें भा’ज तुम्हें देख कर रह

إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُهْدِي الْعَمَىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصِرُونَ ﴿۴۳﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا

જાતે છે. તો કયા તુમ અન્ધોકો રાહ દિખા દોગે ? ગો વોહ બેસૂઝકે હોં (૪૩) બેશક અલ્લાહ નહીં

يُظِلُّمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۴﴾ وَيَوْمَ

જૂયાદતી ફરમાતા લોગોં પર કુછ ભી, લેકિન લોગ ખુદ અપને ઊપર અંધેર મચાતે હોં (૪૪) और जिस दिन

يَحْشُرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبِتُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ

ઉનકા હશર ફરમાએગા, ગોયા નહીં રહે વોહ મગર દિનકી ઘડી ભર, બાહમ પહચાનેંગે.

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۵﴾ وَإِنَّمَا

બેશક ટૂટમેં આ ગએ જિન્હોંને ઝુટલાયા અલ્લાહકે મિલનેકો, और बेराह थे (४५) और ખ્વાહ

نُرِيَنَّكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتَوْفِيكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ

હમ તુમ્હે દિખા દે કુછ અઝાબ જિસકા હમને ઉનસે વા’દા કિયા હે, યા તુમ્હારી દુન્યાકી મીઆદ પૂરી કર દે, બહર હાલ હમારી તરફ ઉનકો આના હે.

ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۶﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولٌ فَإِذَا جَاءَ

और अल्लाह गवाह है जो वोह करते हैं (४६) और हर उम्मतका एक रसूल है, तो जब आ गया

رَسُولُهُمْ فَخِصَىٰ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۷﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ

ઉનકા રસૂલ, ફેસલા કિયા ગયા ઉનમેં ઇન્સાફસે, और वोह जुल्म नहीं किये जाते (४७) और छड़ते हैं “કિ કબ

هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۸﴾ قُلْ لَا أَفْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا

પૂરા હોગા યહ વા’દા, अगर आप सच्चे हैं” (४८) જવાબ દો “કિ મેં ખુદસે માલિક નહીં હૂં અપની જાનકે

نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ

નુક્સાનકા और नफ़अका, બે અલ્લાહકે યાહે.” हर उम्मतका एक वक्त है. और जब उनका वक्त आ गया, तो न पिछड़ेंगे

سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْبِرُونَ ﴿۴۹﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابٌ بَيِّنًا

ઘડી ભર. और न बढ़ेंगे (४९) दरयाફત કરો, “કિ તુમ લોગ યહ બતાઓ કિ અગર આ ગયા તુમ્હારે પાસ ઉસકા અઝાબ સોતી રાત

أَوْ نَهَارًا مَّاذَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ۝ أَلَمْ إِذَا مَا وَقَعَ

یا મશગૂલ દિનમેં,” તો કિસકી જલ્દી મયાએ હેં ઉસમેંસે મુજરિમ લોગ (૫૦) “કયા ફિર જબ વોહ અઝાબ આ પડે તો

أَمَنْتُمْ بِهِ آلَنَ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ۝ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ

ઉસકો તુમ માનોગે.” અચ્છા અબ હાલાંકિ તુમ ઉસકી જલ્દી મયા રહે થે (૫૧) ફિર કેહ દિયા ગયા જિન્હોને

ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ۝

ઝુલ્મ કર રખા હે, કિ ચખો હમેશાકા અઝાબ. તુમકો સજા ન દી જાએગી, મગર જેસી કમાઈ કર રખી થી તુમને (૫૨)

وَيَسْتَبِشُّونَكَ أَهْلُ هُوَ قُلْ إِي وَرَبِّي إِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا أَنْتُمْ

ઔર ટોહ લેતે હેં તુમસે કિ કયા યહ ઠીક હે... તુમએ'લાન કર દો, કિ “હાં મેરે પરવરદિગારકી કસમ યહ બિલ્કુલ ઠીક હે”... ઔર નહીં

بِعُجْزَيْنِ ۝ وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ

હે કિ તુમ ભાગ ભાગ કર થકા સકો (૫૩) ઔર અગર હર જાનકી જિસને ઝુલ્મ કિયા હે, ઝમીનકી હર ચીઝ હોતી, તો અપની બચતકે લિયે

بِهِ وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَقُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ

દે દેતી. ઔર દિલમેં બડે ઝેપે જબ કિ દેખ લિયા અઝાબકો. ઔર ફેસલા ફરમા દિયા ગયા ઉનકા ઈન્સાફસે.

وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ الْإِنِّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۝

ઔર વોહ લોગ ઝુલ્મ ન કિયે જાએગે (૫૪) હોશ સે સુનો! “કિ બેશક અલ્લાહ હીકા હે જો કુછ આસ્માનોં ઔર ઝમીનમેં હે.” અચ્છી

إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝ هُوَ يُحْيِي وَ

તરહ સુનો! “કિ અલ્લાહકા વા'દા હક હે,” લેકિન ઉનકે અકષર નાદાન હેં (૫૫) ઔર વોહ જિલાતા હે ઔર

يُمِيتُ وَالْيَرُّ تُرْجَعُونَ ۝ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِدُكُمْ

મારતા હે, ઔર ઉસીકી તરફ લોટાએ જાઓગે (૫૬) ઐ લોગો! બેશક આ ગઈ તુમ્હારે પાસ નસીહત

مَنْ رَبِّكُمْ وَشَفَاءٌ لِمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝

તુમ્હારે પરવરદિગારકી તરફસે, ઔર તનદુરસ્તી અમ્રાઝે સીનાકે લિયે... ઔર હિદાયત વ રહમત માન જાનેવાલોકે લિયે (૫૭)

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا

કે દો, કિ “અલ્લાહકા ફઝલ ઔર ઉસકી રહમત, યહ ચીઝેં હેં જિસકી સબ ખુશી મનાએ, ઔર યહ બેહતર હે ઉસસે જો

يَجْمَعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّن رِّزْقٍ فَجَعَلْتُمْ

જમા કરતે હે” (૫૮) પૂછો કિ યહ બતાઓ, જો કુછ ઉતારા અલ્લાહને તુમ્હારી રોઝી, તો બના લિયા તુમને

وَالَّذِينَ
يُؤْمِنُونَ
بِآيَاتِ
رَبِّهِمْ

۝

فَمَنْ حَرَّامًا وَحَلَالًا قُلِ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿۵۹﴾

ઉસમ્નેસે હરામ વ હલાલ. કહો કિ કયા અલ્લાહને તુમ્હે હુકમ દિયા થા, યા અલ્લાહ પર ઇફ્તિરા કરતે હો (૫૯)

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ

ઓર કયા ખયાલ હે ઉનકા, જો ગઢે અલ્લાહ પર જૂટ કયામતકે દિન, બેશક

اللَّهُ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۰﴾ وَمَا

અલ્લાહ ફઝલવાલા હે લોગોં પર, લેકિન ઉનકે બોહતેરે નાશુકે હે (૬૦) ઓર નહીં

يَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ

હો તુમ કિસી હાલમ્, ઓર નહીં તિલાવત કરતે કુછ કુરઆનસે, ઓર નહીં કરતે

عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعَزُّ

કોઈ અમલ, મગર યહ કિ હમ તુમ પર ગવાહ થે, જબ તુમને ઉસકી ઇબ્તિદા હીકી થી. ઓર નહીં ગાઈબ હે

عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا

તુમ્હારે પરવરદિગારસે ઝરા ભર, ઝમીનમ્ ઓર ન આસ્માનમ્, ઓર

أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۶۱﴾ أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ

કોઈ થીઝ ઉસસે છોટી ઓર બડી નહીં, મગર રૌશન કિતાબમ્ હે (૬૧) આગાહ હો જાઓ, “કિ બેશક

اللَّهُ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا

અલ્લાહકે વલી, ન કોઈ ડર હે ઉન્હે, ઓર ન વોહ રન્જીદા હો” (૬૨) જો ઇમાન લાએ ઓર ખોફે ખુદા

يَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ ۚ لَا

રખતે થે (૬૩) ઉનકે લિયે મુજ્દા હે દુન્યાવી ઝિન્દગીમ્ ઓર આખિરતમ્. કોઈ

تَبْدِيلٍ لِكَلِمَتِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۶۴﴾ وَلَا يَحْزَنُكَ

તબ્દીલી નહીં હે અલ્લાહકી બાતોમ્. યહી બડી કામિયાબી હે (૬૪) ઓર ન રંજ દે તુમકો

قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۚ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۶۵﴾ أَلَا إِنَّ لِلَّهِ

ઇન લોગોંકી કોઈ બકવાસ... બેશક ઇજ્જત સારી અલ્લાહકે લિયે હે. વોહ સુનનેવાલા ઇસ્મવાલા હે (૬૫) ખુબ સુન લો! કિ અલ્લાહ હીકા હે

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ

જો ભી આસ્માનોમ્ હે ઓર જો ભી ઝમીનમ્ હે. ઓર કયા ચાલ ચલતે હે જો પુકારતે હે

مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا

अपने बनाओ हूँ, अल्लाहको छोड़कर उसके शरीक. नहीं खलते मगर गुमान पर, और वोह बस

يَخْرُصُونَ ﴿٤٩﴾ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ

अटकल लगाते हैं (६६) वोही है जिसने बनाया तुम्हारे लिये रात, कि आराम पाओ उसमें, और दिनको

مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿٥٠﴾ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ

देम ભાલ કરાતા. બેશક ઈસમેં નિશાનિયાં हैं सुननेवाली कौमके लिये (६७) बक दिया उन्होंने कि बना लिया है

وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ

अल्लाह सुब्હानહूने अपनी औलाद. वोह बेनियाज. उसीका है जो कुछ आस्मानों और जो कुछ जमीनमें है. नहीं है

عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥١﴾

તુમ્હારે પાસ કોઈ સનદ ઈસ બકવાસકી. કયા કેહ ડાલતે હો અલ્લાહ પર, જિસસે બેખબર રહતે હો (૬૮)

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾ مَتَّاعٌ

કેહ દો, કિ “બેશક જો ગઢતે हैं अल्लाह पर झूट, कामियाब न होंगे” (६९) कुछ

فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نَذِيرُهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا

દિનકા રહના સહના છે દુન્યામેં, ફિર હમારી તરફ ઉન્હેં લોટના છે, ફિર ચખાએંગે હમ ઉન્હેં સખ્ત અઝાબ જો

كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٥٣﴾ وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ

કુફ કિયા કરતે થે (૭૦) और पढ सुनाओ उन्हें नूहकी ખબર... જબકિ કહા ઉન્હેંને अपनी કૌમકો, “એ કૌમ

إِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكُمْ مَّقَامِي وَتَذَكِيرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى اللَّهِ

અગર તુમ પર પહાડ છે મેરા ઠહરના, और अल्लाहकी निशानियोंको याद दिलाना, तो अल्लाह ही पर मैंने भरोसा कर

تَوَكَّلْتُ فَأَجْبِعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ

રખા છે, તો તુમ લોગ મિલ કર સામાન કરો अपने हम्मेका अपने बनाओ शरीकोंके साथ, ફિર ન રહ જાએ તુમ્હારા તરીકેકાર તુમ પર

عُمَّةٌ ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٥٤﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ

મુશ્તબહ, ફિર કર ગુઝરો મેરા ફૈસલા और मुझे मोहलत ही न दो (७१) पस अगर तुमने मुंह ફેरा, तो मैंने तुमसे कुछ

مِّنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَأَمْرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ

ઉજરત નહીં માંગી છે. મેરા અજ તો બસ અલ્લાહકે કરમ પર છે. और मुझको हुकम दिया गया है कि मैं

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يُفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿٥٢﴾

الْمُسْلِمِينَ ﴿٤٧﴾ فَكَذَّبُوهُ فَتَبَايَعُوا فِئَتًا فِي الْفُلِكِ وَجَعَلْنَاهُمْ

مُتَسَلِّمِينَ ۝ (۴۷) تو ان لوگوں نے جڑوا لیا، تو انہی نے ایک جہاز میں اور ان کے کشتی کے ساتھیوں کو، اور بنایا ان کو

خَلِيفَ وَاعْتَرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

جان شہید، اور انہی نے ان کے آیتوں کو تسلیم کیا تھا۔ تو دیکھ لو کہ کیا انجام ہوا

الْمُنْذَرِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ

جان کو ڈراوا گیا (۴۸) پھر ہم نے ان کے بعد سے ایک رسول کو ان کے قوم کے پاس بھیجا

بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ

کے پاس روشن دلیلوں، تو وہ نہ تھے کہ انہیں ان سے پہلے ان کے اگلیں۔ اسی طرح ہم لگا دیتے

عَلَى قُلُوبِ الْمُتَعَذِّبِينَ ۝ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَى وَ

کامیاب شہیدوں کے دلوں پر (۴۹) پھر ہم نے ان کے بعد سے موسیٰ و

هَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا

ہارون کو فرعون اور ان کے درباریوں کے ساتھ، اپنی نشانیاؤں کے ساتھ، تو انہی نے انکار کیا اور انہی نے

مُجْرِمِينَ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا

مجرم ہیں (۵۰) لہذا جب ان کے پاس حق سے آیا تو انہی نے کہا کہ یہ تو

سِحْرٌ مُبِينٌ ۝ قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ

یہ تو بڑا واضح سحر ہے (۵۱) موسیٰ نے کہا کہ کیا تم کہتے ہو کہ حق تم کو آتا ہے سحر

هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ۝ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَكْفِتَنَّ عَظْمًا وَجَدْنَا

یہ تو سحر ہے اور سحر کرنے والے کامیاب نہیں ہوتے (۵۲) انہی نے کہا کہ ہم نے تم کو

عَلَيْهِ آبَاءُنَا وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبَرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ

پر اس کے باوجود کہ تم ہمارے بزرگ ہیں زمین میں اور تم لوگ تمہارے

بِأُيُونِينَ ۝ وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُؤْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلَيْهِمْ ۝ فَلَمَّا جَاءَهُ

سحر کرنے والوں نے کہا کہ تم ان کے سحر کو دیتے ہو (۵۳) فرعون نے کہا کہ تم ان کے سحر کو

السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۝ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ

سحر کرنے والوں نے کہا کہ تم ان کے سحر کو دیتے ہو (۵۴) موسیٰ نے کہا کہ تم ان کے سحر کو

فَوَسَّىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرَ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ

موسا نے، “جو تو مجھے لایا ہے وہ جادو ہے۔ بے شک اللہ اس کو برباد کر دے گا۔ اللہ اپنے کام کو درست نہیں کرتا۔

الْمُفْسِدِينَ ﴿۸۱﴾ وَيُخَوِّتُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿۸۲﴾ فَمَا أَمَنَ

مفسدین (۸۱) اور اللہ حق کو کلمات کے ساتھ ہی برباد کر دے گا اگرچہ مجرموں کو پسند نہ آئے۔ (۸۲) تو کیا وہ

لِيُؤْسَىٰ إِلَّا ذُرِّيَّتٌ مِّنْ قَوْمٍ عَلَىٰ خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن

موسا کو سوائے اپنے بیٹے کے کسی اور قوم کے خوف سے فرعون اور اس کے ملازمین سے ڈرنا پڑے گا

يَقْتُلَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّ لِكُلِّ شَرِيفٍ

کھاتے ہیں اور فرعون زمین پر کال ہے اور ہر شریف کے

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ مِّنْكُمْ بِإِلَهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن

موسا نے کہا “اے قوم! اگر تم میں سے کوئی اور خدا ہے تو اس پر تمہارا توکل کرو۔ اگر

كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿۸۳﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا

مسلمان ہو (۸۳) تو ہم نے کہا “اللہ پر توکل کرتے ہیں۔ ہمارے رب! ہم کو نہ

فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۸۴﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۸۵﴾

تکلیف دینا، اور ظالموں کے ہاتھ سے ہم کو نہ بچانے (۸۴) اور ہم کو کافروں سے بچانے (۸۵)۔

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا الْقَوْمَ مَكْمًا بِمِصْرَ بُوْتًا وَ

اور ہم نے موسیٰ اور اس کے بھائی کو وحی کی کہ وہ مصر میں ایک

اجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۶﴾ وَ

اپنے گھر کو قبلہ بنا لیں اور نماز قائم کریں اور ایمان والوں کو خوشخبری دیں (۸۶) اور

قَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا

موسا نے کہا “ہمارے رب! تو نے فرعون اور اس کے ملازمین کو زیبائے اور مال

فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ

دنیاوی زندگی میں ہمارے رب! ہم کو اپنی راہ سے ہٹا دے۔ ہمارے رب! مٹا دے

عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا

اپنے مال پر اور ان کے دل پر سختی کر دے تاکہ وہ ایمان نہ لائیں یہاں تک کہ وہ

الْعَذَابِ الْكَرِيمِ ۝ قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمْ فَاسْتَقِيمُوا وَلَا

अज्ञात हुआ देनेवाला” (८८) इरमाया “बेशक तुम दोनोंकी हुआ कबूलकी गई, तो तुम दोनों जमे रहो और न

تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ

यवना राह धन नादानोंकी” (८९) और भढ़ा ले गये डम बनी ईस्राईलको

الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فَرَعَوْنُ وَجُودُوهُ بَغْيًا وَعَدُوا حَتَّىٰ إِذَا أَدْرَكَهُ

हरिया पार, तो पीछे लगा उनके फिरऔन और उसके लश्कर बगावत व जुल्मको, यहां तक कि जब धर लिया

الْعَرَقُ ۚ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو

उसको गर्कने. खिल्लाया, कि “मैं मान गया, कि बेशक कोई पूजनेके काबिल नहीं सिवा उसके जिसको मान चुके हैं बनी

إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَا قَدْ عَصَيْتُ قَبْلُ

ईस्राईल, और मैं मुसलमान हूँ” (९०) “अच्छा अब, डालांकि नाईरमानी करता रहा पडले,

وَكُنْتُ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ۝ قَالَ يَوْمَ نُجْجِيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ

और तू इसादी था” (९१) “तो आज डम बयाये देते हैं तेरे बदनको, ताकि तू अपने पीछे

لِسَنٍّ خَلْفَكَ آيَةً ۚ وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنِ أَيْتِنَا لَغَفُلُونَ ۝

वालोंके लिये निशानी रह जाये.” और बेशक ढोडतेरे लोग डमारी आयतोंसे ढेभभर हैं (९२)

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صَدَقَ وَرَرْنَا قُلُوبَهُمْ مِّنْ

और बेशक ठिकाना दिया डमने बनी ईस्राईलको अच्छी जगडमें, और रोजी इरमाई उनहें

الطَّيِّبَاتِ ۚ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ ۚ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي

पाकीजा थीजें. तो वोड जगडेमें नहीं पडे, यहां तक कि आ गया उनके पास ईल्म. बेशक तुम्हारा परवरदिगार कैसला

بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝ فَإِنْ كُنْتَ فِي

इरमाओगा उनका कयामतके दिन, जिस बातमें जगडते थे (९३) तो अगर तुम

شَكٍّ مِّمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكُتُبَ مِنْ

शकमें डोते, जिसे उतारा डमने तुम्हारी तरफ, तो पूछ लेते उनसे जो पढते हैं किताब तुम

قَبْلِكَ ۚ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ

से पडले. बेशक आया है तुम्हारे पास डक, तुम्हारे परवरदिगारकी तरफसे, तो मत रहो

الْمُسْتَرِينَ ۙ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ

شکریوں کے ساتھ (۷۴) اور نہ ہو جنہوں نے اللہ کی آیتوں کو

فَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَسِرِينَ ۝۹۵ إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ

کلیت سزا کے لئے (۷۵) ان لوگوں کے لئے جو ان پر

كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۙ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ

تو آپ کی بات پر ایمان نہ لائیں، اور اگر ان کو ہر آیت آجائے

يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝۹۶ فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ

کہاں تک کہ وہ عذابِ الیم دیکھ لیں، (۹۶) ورنہ کونسا قریہ ایسا

فَنَفَعَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَشَفْنَا

ان کو ایمان سے فائدہ پہنچا، مگر یونس کے قومیوں کو جب ایمان آیا

عَنْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ

ان سے دنیاوی زندگی میں عذابِ خیزی، اور ان کو دنیا کی زندگی میں

إِلَىٰ حِينٍ ۙ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ

تک (۹۷) اور اگر چاہتا تو تو زمین پر امن لے دیتا

كُلُّهُمْ جَمِيعًا ۙ أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۙ

سب کو ایک جگہ، تو تو لوگوں کو ایمان لانے کو کہتا ہے؟

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ ۙ وَيَجْعَلُ

اور نہ کسی کو ایمان لانے کا اختیار ہے، اور جو چاہے

الرَّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝۱۰۰ قُلِ انْظُرُوا مَاذَا

پلٹائی ہے ان پر جو سمجھ نہیں سکتے، (۱۰۰) کہہ دو، ”دیکھو تو کیا

فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۙ وَمَا تُغْنِي الْآيٰتُ وَالنُّذُرُ عَنْ

آسمانوں اور زمین میں، اور یہ آیتیں اور نذرات ان کو

قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۰۱ فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ

ان لوگوں کے لئے (۱۰۱) تو وہ تو ایسا ہی انتظار کر رہے ہیں،

خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿١٧﴾

गुजरे उनसे पहले। कह दो कि नज़र लगाओ रहो, मैं भी तुम्हारे साथ मुन्तज़िर हूँ (१०२)

ثُمَّ نَجَّيْ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّ

फिर हम बचा लेंगे अपने रसूलोंको और जो ईमान ला चुके, यही होना है उक है। हमारी ज़िम्मेदारी पर कि हम

الْحَقِّ

الْمُؤْمِنِينَ ۚ قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنتُمْ فِي شَكٍّ

बचालें मुसलमानोंको (१०३) कहो कि “ओ लोगो ! अगर तुम्हें शक हो

مِّن دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ

मेरे दीनकी तरफसे, तो मैं मा'बूद नहीं मानता जिनको तुम मा'बूद मानते हो अल्लाहको छोड़ कर,

وَلَكِن أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَقَّعُكُمْ ۚ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ

लेकिन मैं मा'बूद अल्लाह की इंतज़ार कर देता है तुम्हारी। और मुझे हुक्म दिया गया है कि

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا ۚ وَلَا

मुसलमान रहूँ (१०४) और यह कि ठीक रफ़ो अपना रुख दीनके बिये यक़सू हो कर. और मत रहो

تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا

मुश्रिकोंके साथ (१०५) और न पुकारो अपने गढ़े मा'बूदको जो न

لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ ۚ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنِ

तुम्हारा बना सके, और न बिगाड़ सके. कि अगर औसा किया, तो अंधेरवालों

الظَّالِمِينَ ۚ وَإِنْ يَسْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا

से हुवा (१०६) और अगर दे तुझे अल्लाह कुछ तकलीफ़, तो कोई उसका दूर करनेवाला नहीं, मगर

هُوَ ۚ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ ۚ يُصِيبُ بِهِ

वोही. और अगर चाहे तेरी भलाई, तो कोई फेरनेवाला नहीं उसके इज़्जतका. पछोँचा दे उसे

مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۚ قُلْ

जिसे चाहे अपने बन्दोंसे. वोही गफ़ूररहीम है” (१०७) पुकार दो

يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۚ فَمَنِ اهْتَدَىٰ

कि “ओ लोगो ! बेशक आ गया तुम्हारे पास उक, तुम्हारे परवरदिगारकी तरफसे. तो जिसने राह पाई,

فَأَنبَأَ يَهُودِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنْبَأَ يَضِلُّ عَلَيْهَا

તો અપને હી લિયે પાઈ. ઓર જો બેહકા, વોહ અપને હકમેં બેહકા.

وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝ وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ

ઓર મેં નહીં હું તુમ પર જબર (૧૦૮) ઓર તુમ ચલો જો વહી ભેજ જાતી હૈ તુમહારી તરફ, ઓર સબ્ર કરો

حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ ۖ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ۝

યહાં તક કિ ફેસલા ફરમા દે અલ્લાહ. ઓર વોહ ખુબ ફેસલા ફરમાનેવાલા હૈ” (૧૦૮)

سُورَةُ هُودٍ ۝ ۱۲۳ ۝ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝ ۱۰۸ ۝

સૂરએ હૂદ મકકિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૧૨૩ રુકૂઅ ૧૦

الرَّسُكْتُبْ أَحْكَمْتُ آيَةً ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ۝

અલિફ-લામ-રા, એસી કિતાબ કિ મોહકમ હેં જિસકી આયતેં, ફિર તફસીલ કર દી ગઈ હૈ હિકમતવાલે ખબરદારકી તરફસે (૧)

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ ۖ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ۝ وَأَن

કિ મા'બૂદ ન માનો સિવા અલ્લાહકે. બેશક મેં તુમહારે લિયે ઉસકી તરફસે ખોફ વ ખુશખબરી લાનેવાલા હું (૨) ઓર યહ

اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُبْتَغِعْكُمْ مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ

કિ બખ્શિશ માંગો અપને પરવરદિગારકી, ફિર તોબા કરો ઉસકી તરફ, કિ દે તુમકો અચ્છા સામાન રહન સહનકા મુકરર વક્ત તક,

مُسَيٍّ وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ ۖ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ

ઓર દે હર ધવાબવાલેકો ઉસકા ધવાબ.” ઓર અગર મુંહ ફેરે “તો બેશક મેં ડરતા

عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ ۝ إِلَىٰ اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ

હું તુમ પર બડે દિનકે અઝાબકો (૩) અલ્લાહ હીકી તરફ તુમહારા લૌટના હૈ. ઓર વોહ હર ચાહે

شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ يَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِيَسْتَخْفُوا

પર કાદિર હૈ” (૪) ખબરદાર ! યહ લોગ દોહરા કરતે હેં અપને સીનોકો, તાકિ છુપા લે જાએ

مِنْهُ ۖ لَا حِينَ يَسْتَغْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ

ઉસસે. ખબરદાર ! જબકિ ઢાંપ લેતે હેં અપને સબ કપડે, તો વોહ જાનતા હૈ જો છુપાએ

وَمَا يُعْلِنُونَ ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝

ઓર જો ઝાહિર કરે. બેશક વોહ દિલોંકી બાતકા જાનનેવાલા હૈ. (૫)